

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Hiszpania) w dniu 3 lutego 2014 r. – Finanmadrid E.F.C, SA przeciwko Jesúsowi Vicentemu Albánowi Zambrano

(Sprawa C-49/14)

(2014/C 135/22)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanmadrid E.F.C, SA

Strona pozwana: Jesús Vicente Albán Zambrano

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę 93/13/EWG⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona utrudniającemu lub uniemożliwiającemu przeprowadzenie przez sąd z urzędu kontroli umów mogących zawierać nieuczciwe warunki uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak obowiązujące hiszpańskie uregulowanie postępowania nakazowego w art. 815 i 816 LEC, w ramach którego nie przewidziano ani obowiązku przeprowadzenia kontroli tego, czy występują nieuczciwe warunki, ani udziału sędziego – z wyjątkiem przypadków, gdy udział sędziego zostanie uznany za właściwy przez sekretarza sądowego albo dłużnicy złożą sprzeciw?
- 2) Czy dyrektywę 93/13/EWG należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak hiszpańskie przepisy, które nie zezwalają na przeprowadzenie z urzędu kontroli – *in limine litis*, w późniejszym postępowaniu egzekucyjnym, sądowego tytułu egzekucyjnego tj. wydanego przez sekretarza sądowego dekretu kończącego postępowanie nakazowe – nieuczciwych warunków zawartych w umowie stanowiącej podstawę wydania dekretu, którego egzekucji się żąda, skoro według prawa krajowego zachodzi powaga rzeczy osądzonej zgodnie z art. 551 oraz art. 552 w związku z art. 816 ust. 2 LEC?
- 3) Czy Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak ww. uregulowanie postępowania nakazowego i egzekucji tytułów sądowych, w ramach której nie przewidziano kontroli sądowej na etapie rozpoznawczym, a na etapie egzekucji rozpoznającemu sprawę sędziemu nie zezwala się na zmianę rozstrzygnięcia wydanego przez sekretarza sądowego?
- 4) Czy Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się ona uregulowaniu państwa członkowskiego, które nie zezwala na przeprowadzenie z urzędu kontroli tego, czy nie doszło do naruszenia prawa do bycia wysłuchanym ze względu na występującą powagę rzeczy osądzonej?

⁽¹⁾ Dyrektywa 93/13/EWG Rady z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L, s. 29).

⁽²⁾ Dz.U. 2000, C 364, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia de Madrid (Hiszpania) w dniu 5 lutego 2014 r. – Rafael Villafañez Gallego i María Pérez Anguio przeciwko Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

(Sprawa C-54/14)

(2014/C 135/23)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 34 de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Rafael Villafañez Gallego i María Pérez Anguio

Strona pozwana: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 3 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w taki sposób, że zawarte między bankiem a będącym konsumentem porozumienie, które, oprócz tego, że zmienia warunki dotyczące ograniczeń dotyczących wysokości odsetek, również nakłada na konsumenta obowiązek zapłaty kosztów wynikających z uzgodnionej między nim a bankiem zmiany zawartej w formie aktu notarialnego umowy kredytu i ustanowienia hipoteki, która to zmiana została zaproponowana przez bank jako jeden z dwóch alternatywnych sposobów modyfikacji warunków pożyczki hipotecznej i zaakceptowana dobrowolnie przez konsumenta w efekcie porozumienia osiągniętego w drodze negocjacji przez instytucję bankową i zakład ubezpieczeń wzajemnych, do którego należy konsument, w interesie i na korzyść członków tego zakładu ubezpieczeniowego, stanowi warunek negocjowany indywidualnie?
2. W przypadku udzielenia na poprzednie pytanie odpowiedzi przeczącej, czy art. 3 ust.1 dyrektywy 93/13/EWG w związku z jej art. 6 ust.1 w kontekście nieuczciwego charakteru warunku umownego należy interpretować w ten sposób, że, w kontekście celu i przedmiotu zawartego przez bank i zakładem ubezpieczeń wzajemnych porozumienia, przepisy te stoją na przeszkodzie zawarciu porozumienia takiego jak to opisane w pytaniu pierwszym?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz. U. L, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Belgia) w dniu 5 lutego 2014 r. – Openbaar Ministerie przeciwko Marc Emiel Melanie De Beuckeleer i in.

(Sprawa C-56/14)

(2014/C 135/24)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Openbaar Ministerie

Strona pozwana: Marc Emiel Melanie De Beuckeleer, Michiel Martinus Zeeuws, Staalbeton NV/SA

Pytania prejudycjalne

Czy obowiązek uprzedniego zgłoszenia LIMOSA pracowników najemnych, przewidziany w art. 137–152 ustawy programowej z dnia 27 grudnia 2006 r., jest sprzeczny ze swobodą świadczenia usług zagwarantowaną w art. 49 WE i art. 56 TFUE?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Włochy) w dniu 7 lutego 2014 r. – Orizzonte Salute – Studio Infermieristico Associato przeciwko Azienda Pubblica di Servizi alla persona „San Valentino” i in.

(Sprawa C-61/14)

(2014/C 135/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento